

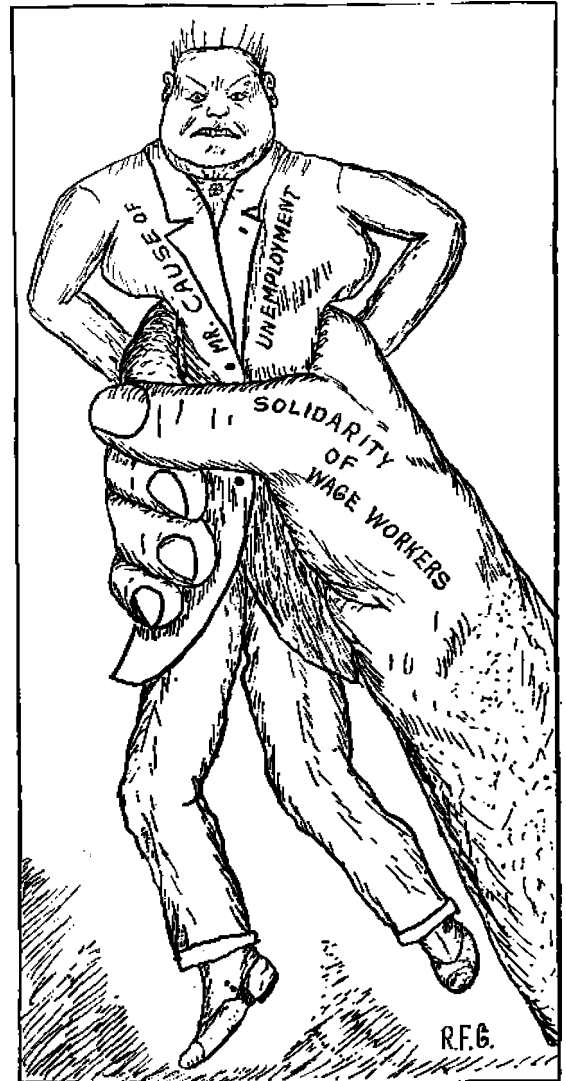
Kapitalismi Lyhentää Ihmis-ikä

NYKYISEN yhteiskuntajärjestelmän puoltajat ovat varsin kärkkäitä väärintulkitsemaan kaikkea sellaista, mikä osoittaisi tämän järjestelmän epäedullisuutta, tai suoraan sanoen tuhoisuutta ihmiskunnan elämään nähden. Tämä väärintulkitseminen on jossakin suhteessa mennyt jo niin pitkälle, että on kehittynyt ja vakiintunut varsinaisia termejä ja määritelmiä, joilla alkuaan on tulkittu toista, kuin mitä niillä nykyään tulkitaan. Tämänlaista havaitaan m.m. yhteiskunnallisia oloja koskevien tilastojen alalla varsin runsaasti. Erinäisiä seikkoja tilastoilla osoitettaessa, kuten esim. kuolevaisuutta, ihmisten keskimääräistä ikää y.m.s., käytetään määrättyinä standardina nimitystä, joka johtaa kokonaankin päinvastaiseen käsitykseen, kuin mitä sillä tavallinen kansa ymmärtää.

Koskettelemme tässä asian valaisemiseksi vain yhtä. Usein lueimme lehdistä ja julkaisuista tiedotuksia, joissa henkivakuutusyhtiöt tai muut ihmisten ikää ja terveyttä käsittelevät liikkeet raportoeraavat tilastojensa mukaan ihmisen keskimääräistä elin-ikä. Äskettäin sattui eteemme julkaisu, jossa tiedotettiin erään henkivakuutusyhtiön todenneen keräämillään tilastoilla, miten viimevuosisadan jälkipuoliskolta lähtien, josta asti ihmisten elin-ikä koskevia tilastoja on olemassa, on ihmisen elin-ikä (span of life) jatkunut 20 vuotta. Loistava saavutus. Kukapa väittäisi, eikö nykyinen kapitalistinen riistojärjestelmä, joka juuri tällä ajalla on nykyiselle jättiläisasteelleen kehittynyt, ei olisi hyödyllisempi ihmiskunnalle, kuin esim. sitä ennen vallinneet yhteiskuntajärjestelmät, koska ihmisen elin-ikäkin on sen kehittyessä noin paljon jatkunut. Hurraa! tälle yhteiskuntajärjestelmälle.

Mutta mitä tämä 20:llä vuodella "elin-ian" jatkaminen oikeastaan tarkoittaa, jos sitä tarkemmin tutkimme? Ja olisiko todella mahdollista, että ihmiset kapitalistisessa riistojärjestelmässä, jossa yhtä osaa piinaa jokapäiväinen liiallinen raadanta, nälkä ja teollisuuksien tuomat taudit, tapaturmat ja myrkytetty ilma suurkaupungeissa ja toista osaa turmelee yll-

lisyys syömisessä, juomisessa ja haureellisuudessa; että tässä järjestelmässä ihmisen elin-ikä jatkuisi ja yhä useammat saavuttaisivat satavuotiuuden kunniaakaan syntymäpäivänsä? Suurta hölynpölyä.

Kun työväestö järjestyy

Tässä maassa pitäisi olla lähes 5,000 sata ikävuotta täyttäneitä. Mutta vaikka heitä virallistenkin tilastojen mukaan ei siis tämän numeronkaan jälkeen ole kuin tuhannesosa prosenteissa laskettava määrä maan väkilukuun verraten, on heissäkin vielä paljon "syn-

tymävuodessaan erehtyneitä ja anteeksi annettavaa vanhuudesta johtuvaa kunniallisuutta väärillä tiedoilla hankkivia harmaapäitä," lausuu Metropolitan henkivakuutusyhtiön tilastomies tri Louis Dublin. Ei siis voida ylpeillä vanhuksiemme satavuotisuudella, kuten kansantarujen mukaan muinoin on voitu tehdä, vaan päinvastoin nykyaikana on korkean ikärajan saavuttaneita väestön kokonaislukumäärään nähden paljon vähemmän kuin näitä asioita koskevat tiedot osoittavat niitä olleen viimevuosisadan puoliväliin mennessä.

Nykyaikaiset tilastot **keskimääräisestä ihmisen elin-ikästä** kylläkin osoittavat huomattavaa kasvua, mutta iäkkäiden ihmisten kuolevaisuus 40:stä ikävuodesta ylöspäin, on paljon suurempi väkilukuun verraten, mitä se on ollut satasen vuotta sitten. Keskimääräisen iän jatkuvaisuus saadaan tilastoissa siitä, että lasten kuolevaisuus ja yleensä nuorisonkin kuolevaisuus on noin 75 vuoden ajalla vähentynyt jatkuvasti kaikissa sivistysmaissa. Tämä johtuu siitä pääasiassa, että sellaisia kulkutauteja, kuin lavantauti, kurkkumätä, tulirokko, tuhkarokko ja monia muita, on nykyaikainen lääketiede, karanteenilait, terveystarkastus kouluissa j. n. e. vähentänyt, joten lapset ja nuoriso, joka niihin ennenmuinoin kuoli varsin runsaassa määrin, säilyvät niiltä nykyään ja heidän kuolevaisuutensa väheneminen siis lisää **keskimääräistä ikää** määrättyssä kansakunnassa. Vielä olisi otettava huomioon lukuisia muita tekijöitä, josta keskimääräinen väestön ikä jatkuu tilastoissa. Esim. kuolevaisuus **äskensyntyneiden** kesken, joka on yleisen kehityksen mukana vähentynyt ja joka merkitsee eniten keskimääräisen iän laskemisessa jollekin kansalle.

Edellämainittu tri Dublin, luennossaan Amerikan Yleisen Terveysyhdistyksen konferenssissa, New Yorkissa, lausui sellaisten tautien lisääntyneen, jotka pääasiassa surmaavat 40 ikävuodesta ylöspäin olevia ihmisiä, kuten sydäntauti, syöpä, y. m. väsymyksestä ja liialli-

sesta ponnistelusta johtuvat. "Onnettomuudeksi on totta," lausui hän, "että erikoisemmin vuodesta 1921 aikaen, kuolevaisuus mainitussa iässä olevien keskuudessa juuri näistä taudeista johtuen on lisääntynyt jokainen vuosi säännöllisesti, varsinkin miespuolisten keskuudessa." Edelleen hän lausui kuolevaisuuden tapaturmien ja itsemurhien kautta kasvanneen parinkymmenen vuoden ajalla varsin runsaasti, nämä kaksi kuolemansyytä vieden uhreja kaikista ikäluokista, mutta yhteiskunnalliseen asemaan katsoen eniten alhaisemmista luokista, joka tietysti tarkoittaa työväestöä.

Kaikesta päättäen on tilanne kehittynyt ja on yhä edelleen kehittymässä siihen suuntaan, että korkean iän saavuttaneiden luku jatkuvasti vähenee, joskin toiselta puolen, yleisen tietoisuuden terveyden hoidosta kasvaessa, vähenee lasten ja nuorukaisten kesken kuolevaisuus, siten kohottaen väestön keskimääräistä elin-ikää. Mutta kapitalistisessa järjestelmässä emme voi milloinkaan odottaa sitä, että ihmiset voisivat tulla terveemmiksi yleensä ja elää korkeampaan ikään, kuten näemme usein tilastoilla kansalle uskotettavan, tai ainakin julkaistavan tilastot siinä muodossa, että otaksuttaisi nykyisen yhteiskunnan olevan parhaimman ihmiskunnan elämälle.

Vasta silloin kun maailmasta on poistettu riisto ja kaikilla on tasapuolinen työvelvollisuus, ihmiskunta työskennellen elämän tarpeidensa saamiseksi, eikä yksilöiden eduksi; vasta silloin kun tieteet palvelevat koko ihmiskunnan hyvinvointia, eikä kuolemaa; kun terveydestä huolehtivat lääkärit saavat kunnian siitä, että sairautta ei ole, eikä kuten nykyään siitä, mitä enemmän heillä on kundeja ja siten myös tuloja; vasta silloin voidaan julkaista todellisia tilastoja ihmisten elin-ian jatkumisesta. Sellainen yhteiskuntajärjestelmä on luokkamme päämäärä. Sen hyväksi ja jo tämän päiväisen elämämme jatkamiseksi ja onnellistuttamiseksi toimii teollisuusunionistinen liike, I. W. W. Joko sinä lukija olet sen jäsen?

